

13.s.e.trin

DDS 678 Guds fred er glæden i dit sind (Mel: Gørlitz 1648)

DDS 299 Ånd over ånd kom ned fra det høje

DDS 450 Du kommer Jesus i vor dåb (Dåbssalme)

DDS 697 Herre, jeg vil gerne takke (Mel: Meiningen 1693)

DDS 613 Herre, du vandre forsoningen vej

DDS 207 Skriv dig Jesus på mit hjerte

DDS 371 Du fylder mig med glæde

Prædiken:

Lignelse om den barmhjertige samaritaner fortæller uden tvivl, at Gud har omsorg for de svage og forkomne og ulykkesramte. Han måler os i forhold til hvordan vi forholder os til de, som ikke kan og ikke magter livet. Om hvorvidt vores hjerter slår i takt med Guds medfølelse hjerte, det kan aflæses af vores indstilling til de svage og de som er ramt i livet.

Lignelse om den barmhjertige samaritaner er også en påmindelse til de stærke og sikrede, at også de kan rammes af ulykke. Vi hører ikke så meget om den mand, som faldt i røverens hænder. Men der må være en grund til at røverne overfalder ham. Man kan ikke stjæle fra en tom pung.

Jesus oplevede selv at alt blev taget fra ham på en dag. Selvom Han vandrede op til Jerusalem, og det var Guds bestemmelse for ham, så blev han stadig indrullet i en menneskelig historie, hvor alt blev taget fra ham. Han faldt i røverens hænder og blev gjort uret af mennesker. Den største tænkelige menneskelige tragedie ramte ham, da han blev taget til fange og næste dag blev korsfæstet.

Den store forskel på Kristus og manden der faldt i røverens hænder. Det er at vi med sikkerhed kan sige, at Jesu lidelser har en mening og betydning for os. Der er ingen mening i lignelsen med at manden faldt i røverens hænder – det er en historie en fortælling. Jesu lidelser er de lidelser som kan give os evig frelse. Ved hans sår bliver vi helbredt.

Der formodentlig mange mennesker, som lever omkring den mexicanske golf, som i disse dage føler sig som den forkomne mand i lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Stormen Irma er røveren, som har taget alt fra dem. Deres håb er, at der kommer nogen ude fra og rækker dem en hjælpende hånd.

Listen er lang over mennesker, der mistede alt på en dag. Vi kender Job fra Det gamle Testamente. Der er en engelske sang, som hedder "It is well with my soul". Dens tekst kom fra en mand, som også oplevede at tilværelsen i to store ulykker tog familie og ejendele fra ham. Det er Horatio Spafford, som var en amerikansk sagfører, som i den store brand i Chicago i 1871 mistede store rigdomme og en søn i branden.

Senere mistede han fire døtre, da de sejlede over det atlantiske hav. Det var senere i livet, da han sejlede forbi det sted hans fire døtre druknede at han skrev ordene til sangen "It is well with my soul". Han oplevede senere i livet, at miste en søn pga. sygdom.

Den lovkyndige, søgte at retfærdiggøre sig selv. Det er en utrolig dårlig vej at gå. Den vej er der også mange der desværre går i dag. Det er moral uden kors. Det er åndelig selvstyre uden Kristus. Selvstyre kan i politisk forstand være positivt, men det kan det aldrig blive til i åndelig og kristen trosmæssige forstand.

Drop illusionen om at du i egen kraft kan være et godt menneske. At ville gøre sig selv retfærdig er at man ikke ønsker Gud og hans hjælp. Det er at baserer sit liv på sig selv.

Veldisciplineret mennesker har som regel en last som de er blinde overfor, og det er stolthed.

Medgang og succes i livet, kan få en arrogance og et apatisk sind til at vokse stille frem i dit sind, uden at du opdager det.

Der står sikkert mange i denne tid, som er klar til at sætte et diagnostisk sprog på forkert adfærd. Jeg vil gerne understrege, at jeg på ingen måder underkender det gode arbejde der har forgået i mange år med psykiatri og psykologiske studier, der har givet os redskaber til at kende og se flere diagnoser. Men det kan godt medfører en ensidig fokus.

Menneskets største og mest iøjnefaldende diagnose, det er at mennesket er en synder. Mennesket har en tilbøjelighed til uretfærdighed og ondskab. Fordi det hænger fast i os, og det er en hård kamp, så skal vi ikke give op, og give en diagnose. Folk med diagnoser synder ikke mere end andre som ikke har nogen diagnose. Hvis du tror det, så er det en god afsløring af at du har en blind stolthed.

Levitten og præsten er udtrykket for det apatiske. De havde ingen undskyldning. De var på vej hjem, det var ikke sådan, at de kunne påberåbe sig religiøse argumenter. Selvom de skulle have religiøse argumenter, så er det den slags religiøse argumenter, som Jesus har korrigeret, og overtrumfet med kravet om at leve under og ud af Guds barmhjertighed.

Jesus siger det er uinteressant, hvilken meritter du har, hvilken national baggrund du har, hvilken stilling du har i samfundet. Det afgørende er om du afspejler Gud, ved at møde mennesker med barmhjertighed.

Lidelser hjælper os til at være medansvarlige og empatiske. Lidelse kan være terapeutisk. Lidelsens gode frugt kan være ydmyghed. Lidelser kan kradsse hul i den hårde skorpe og skal, som holder os stolte og hovmodige.

Guds regnskabsbog kan være lukket. Vi kan ikke altid forstå eller forklare regnestykker over vores og andres liv. Der er mange mellemregnestykker i Guds matematik, som vi ikke kender til. Amen.